

✧ Texty na tento týden – Zj 13:1–12; 14:9–11; 16:2; 19:20; 20:4; Jr 51:6.7.53.57; Zj 18:1–4

✧ Základní verš

„V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, kaž dý, kdo je zapsán v Knize.“ (Da 12:1)

Minulý týden jsme se věnovali trojici mocností, kterou tvoří drak (satan), šelma z moře a šelma ze země. Právě oni způsobí pronásledování namířené proti Božímu lidu.

Jedna z mocností, šelma z moře (Zj 13,1–10), je zobrazena jako kombinace tří zvířat – levharta, medvěda a lva (Zj 13,2). Tyto obrazy pocházejí přímo z knihy Daniel (7,4–6). V šesté lekci jsme si ukázali, že po vládě Babylona (lev), Médo-Persie (medvěd) a Řecka (leopard) povstává závěrečná pozemská mocnost – Řím. Začíná jako pohanská říše a pak se transformuje na nábožensko-politickou mocnost, která je u Daniela zpodobněna malým rohem (Da 7,7.8.19–21.23–25). Malý roh povstává přímo ze čtvrté šelmy. Viděli jsme také, že mnohé z charakteristik papežského Říma, popsanych u Daniela 7, se znovu objevují ve Zjevení 13,1–10. I proto teologové vidí právě v papežském Římě jednu z klíčových mocností v událostech na konci času, jak o tom mluví Zjevení 13.

Papežský Řím však není v tomto zápase osamocený. Tento týden se zaměříme především na texty ve Zjevení 13 a na mocnosti a události, které zobrazují. A opět si položíme otázku: Co tyto události znamenají? A také: Jak se na ně můžeme připravit?

✧ Týden ve zkratce:

- Uzdravení smrtelné rány
- Šelma ze země
- Problematika uctívání
- „Velký Babylon“
- „Vyjdi z něho, lide můj“
- Podněty k zamyšlení

NE 3. června – Uzdravení smrtelné rány

Zj 13:2.3 „²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou.“

Zj 13:1-10 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“ ⁵A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Ted' musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.“

PO 4. června – Šelma ze země

Zj 13:11.12 „¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána.“

Zj 13:13-17 „¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně raněna mečem, a přeče zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“

Da 7:2.3.25 „²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. ... ²⁵Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.“

Zj 12:6.14 „⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. ... ¹⁴Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.“

Zj 17:15 „A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky.“

ÚT 5. června – Problematika uctívání

Zj 20:4 „Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepokleklí před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let.“

Mt 4:8-10 „⁸Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ ¹⁰Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: „Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.““

Joz 24:15 „Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“

Da 3:5 „Jakmile uslyšíte hlas rohu, flétny, citery, harfy, loutny, dud a rozmanitých strunných nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou, kterou postavil král Nebúkadnesar.“

Zj 14:8-11 „⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno.“

Zj 16:2 „První anděl šel a vylil svou nádobu na zem: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znaméním dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.“

Zj 19:20 „Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivého jezera hořícího sírou.“

Zj 20:4 „Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli státi pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepokleklí před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let.“

Iz 14:14 „Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“

Gn 9:8-11 „⁸Bůh řekl Noemu a jeho synům: ⁹„Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem ¹⁰i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. ¹¹Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.““

Da 4:27 „Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?“

Da 5:3.4 „³Hned tedy přinesli zlaté nádoby odnesené z chrámu, to je z Božího domu v Jeruzalémě, a pili z nich král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny. ⁴Pili víno a chválili bohy zlaté a stříbrné, bronzové, železné, dřevěné a kamenné.“

ST 6. června – „Velký Babylon“

Zj 17:3-6 „³Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích.⁴Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství⁵ a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: „Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi.“⁶Viděl jsem tu ženu, zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji viděl.“

Jr 51:6.7.53.57 „⁶Utečte z Babylónu, zachraňte se každý, ať pro jeho nepravost nezajdete, neboť toto je čas Hospodinovy pomsty, on mu odplatí za to, co spáchal. ⁷Zlatým kalichem byl Babylón v Hospodinově ruce, opájel všechny země; pronárody pily jeho víno, proto pronárody třeštily. ... ⁵³I kdyby Babylón až k nebi vystoupil a vyhnal mocné opevnění až k výšinám, přijdou na něj ode mne zhoupci, je výrok Hospodinův.“ ... ⁵⁷„Opojím jeho velmože, mudrce, místodržitele, zemské správce a bohatýry a usnou věčným spánkem a neprocitnou,“ je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů.“

Za 2:10.11 „¹⁰Běda, běda! Utečte ze severní země, je výrok Hospodinův. Rozprostřel jsem vás do čtyř nebeských větrů, je výrok Hospodinův. ¹¹Běda! Zachraň se, Sijóne, ty poklidně si bydlíš v babylónské dcery!“

Zj 18:1-5 „¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmařilosti a přepychu.“ ⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy. ⁵Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny.“

Zj 13:11-15 „¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí velká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.“

Zj 12:1.3.4.7-9.17 „¹A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. ... ³Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. ⁴Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. ... ⁷A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nevíťezili, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný d'ábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. ... ¹⁷Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“

Zj 17:1.4.5 „¹Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: „Poď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, ... ⁴Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství⁵ a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: „Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi.““

Zj 14:8 „¹Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.““

ČT 7. červen – „Vyjdi z něho, lide můj“

Zj 18:4.5 „⁴A slyšel jsem jiný hlas z nebe: „Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy. ⁵Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny.“

Zj 18:1-3 „¹Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. ²Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; ³neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všechny národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmařilosti a přepychu.““

PÁ 8. června – Podněty k zamyšlení

Satanův útok na Boží zákon je útokem na samotného Boha – na jeho autoritu a způsob jeho vlády. V posledních dnech, kdy budou vrcholit události na zemi v závěrečné krizi, bude satan útočit na ty, kteří „zachovávají Boží příkázání“ (Zj 12,17; 14,12), protože oni jediní se odmítnou poklonit jemu, resp. Zástupcům, které má zde na zemi. Zápas, který satan kdysi dávno rozpoutal proti Bohu v nebesích, pokračuje a sílí na zemi. Ale podobně, jako byl satan poražen v nebi, bude nakonec poražen i na zemi. „Od chvíle, kdy v nebi začal velký spor, se satan snaží odstranit Boží zákon. Aby dosáhl tohoto cíle, vzbouřil se proti Stvořiteli, a poté, co byl vyhnán z nebe, pokračuje ve svém boji na zemi. Od začátku sleduje stále stejný záměr: Oklamat lidi a svést je k přestupování Božího zákona. Ve skutečnosti není podstatné, jakým způsobem tohoto cíle dosáhne – zda se mu podaří svést lidi k odmítnutí celého zákona, nebo zda zavrhnou jen jedno příkázání. Kdo totiž přestupuje ‚jedno příkázání‘, zavrhuje celý zákon; svým vlivem a příkladem se postavil na stranu hříchu, ‚provinil se proti všem‘ (Jk 2,10).“ (GC 582; VDV 378)



Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte společně o událostech, které se právě teď ve světě odehrávají. Jak souvisejí s tím, o čem mluvíme v kontextu doby konce? Jak můžeme zůstat bdělí v souvislosti se znameními doby, ale zároveň nesklozout do fanatismu, konspirací a směšných předpovědí, o kterých Bible nic neříká?

2. Uvažujte o otázce uctívání a pravé bohoslužby. Co znamená „uctívat“ někoho? Jak se uctívání (Boha nebo kohokoliv či čehokoliv jiného) projevuje ve vašem životě?

3. Uvažujte o tom, že Bůh má stále svůj lid v Babylónu. Jak rozumíte výrazu „Babylon“ (jde samozřejmě o symbol)? Jak byste pojem „Babylon“ vysvětlili svému příteli, který není věřící a na všechno „náboženské“ se dívá s velkým podezřením a despektem?

